

Odluka ispitivača: odbijanje prijave

Odluka žalbenog vijeća: odbijanje žalbe

Tužbeni razlozi:

- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) i članka 7. stavka 2. Uredbe br. 207/2009;
- povreda članka 83. Uredbe br. 207/2009 u vezi s načelom jednakog postupanja kao i s člancima 6. i 14. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, potpisane u Rimu 4. studenoga 1950., kako je izmijenjena Protokolom br. 11. koji je stupio na snagu 1. studenoga 1998.;
- povreda članka 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Tužba podnesena 5. kolovoza 2013. — T & L Sugars i Sidul Açúcares protiv Komisije

(Predmet T-411/13)

(2013/C 274/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: T & L Sugars Ltd (London, Ujedinjeno Kraljevstvo) i Sidul Açúcares, Unipessoal L^{da} (Santa Iria de Azóia, Portugal) (zastupnici: D. Waelbroeck, odvjetnik, i D. Slater, *solicitor*)

Tuženici: Europska komisija i Europska unija, koju u ovom predmetu zastupa Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi niz uredaba Komisije kojima se prerađivače šećerne trske stavlja u konkurentski nepovoljniji položaj, odnosno: (i) uredbe 505/2013 ⁽¹⁾ i 629/2013 ⁽²⁾ o utvrđivanju dodatnih izvanrednih mjera u pogledu stavljanja šećera i izoglukoze izvan kvote na tržište Unije uz sniženu pristojbu za prekoračene količine tijekom tržišne godine 2012./2013.; (ii) uredbe 574/2013 ⁽³⁾ i 677/2013 ⁽⁴⁾ o utvrđivanju koeficijenta dodjele za raspoložive količine šećera izvan kvote za prodaju na tržištu Unije uz sniženu pristojbu za prekoračene količine; i (iii) Uredbu 460/2013 ⁽⁵⁾ o utvrđivanju najmanje carinske pristojbe kao odgovor na treći djelomični poziv na dostavu ponuda i Uredbu 542/2013 ⁽⁶⁾ o utvrđivanju najmanje carinske pristojbe kao odgovor na četvrti djelomični poziv na dostavu ponuda; te proglasi dopuštenim i osnovanim prigovor nezakonitosti na temelju članka 277. UFEU-a protiv Uredbe 36/2013 ⁽⁷⁾ o otvaranju trajnog poziva na dostavu ponuda za tržišnu godinu 2012./2013. za uvoz šećera oznake KN 1701 14 10 i 1701 99 10 po sniženoj carinskoj pristojbi;
- podredno, ocijeni dopuštenim i osnovanim prigovor nezakonitosti na temelju članka 277. UFEU-a protiv uredaba 505/2013 i 629/2013;

— proglasi nezakonitom točku (a) članka 186. Uredbe 1234/2007 ⁽⁸⁾ (preinačena uredba) na temelju članka 277. UFEU-a, u dijelu u kojem ona ne prenosi pravilno relevantne odredbe Uredbe 318/2006 ⁽⁹⁾;

— naloži EU, koju zastupa Komisija, da popravi svu štetu koju su tužitelji pretrpjeli kao posljedicu povrede pravnih obveza Komisije i odredi iznos naknade štete koju su tužitelji pretrpjeli u razdoblju od 1. travnja 2013. do 30. lipnja 2013. u visini od 42 261 036 eura, uvećano za sve tekuće gubitke koje su tužitelji pretrpjeli nakon tog dana ili odredi bilo koji drugi iznos koji odražava štetu koju su tužitelji pretrpjeli ili će pretrpjeti, a koju će oni utvrditi tijekom postupka uzimajući posebno u obzir buduću štetu, pri čemu se svi gore navedeni iznosi moraju uvećati za kamate od dana objave presude do stvarne isplate; i

— naloži Komisiji snošenje svih troškova ovoga postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu načela nediskriminacije s obzirom na to da, s jedne strane, uredbe 505/2013 i 629/2013 određuju fiksnu, opće primjenjivu pristojbu na prekoračene količine u iznosu od 177 eura i 148 eura po toni — odnosno manje od polovice uobičajenih 500 eura po toni — koja se primjenjuje na određene količine (ukupno 300 000 tona) šećera, koje su jednako podijeljene isključivo između proizvođača šećerne repe koji se za to prijave. S druge strane, Uredba 36/2013 određuje nepoznatu, nepredvidivu carinsku pristojbu koja se primjenjuje samo na uspješne ponuditelje (koji mogu biti prerađivači šećerne trske, šećerne repe ili bilo koja treća stranka), u neodređenom ukupnom iznosu.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na povredu preinačene uredbe/nedostatak odgovarajuće pravne osnove s obzirom na to da u odnosu na uredbe 505/2013 i 629/2013 Komisija nema nikakve ovlasti povećati kvote, nego je, naprotiv, obvezna nametnuti visoke i odvrćajuće pristojbe na stavljanje šećera izvan kvote na tržište EU. Što se tiče poziva na davanje ponuda koje se odnose na snižene pristojbe, jasno je da Komisija nema nikakav nalog ni ovlast za donošenje takve mjere, koja nikada i nije bila predviđena osnovnim zakonodavstvom.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu pravne sigurnosti, s obzirom na to da je Komisija stvorila sustav u kojem carinske pristojbe nisu predvidive ni utvrđene primjenom dosljednih i objektivnih mjerila, već su određene subjektivnom spremnošću plaćanja (i to sudionika koji su podvrgnuti vrlo različitim pritiscima i pobudama u tom smislu) bez stvarne veze s proizvodima koji se uvoze.
4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na povredu načela proporcionalnosti, s obzirom na to da je Komisija jednostavno mogla donijeti manje ograničavajuće mjere u svrhu rješavanja problema manjka ponude koje ne bi bile isključivo na štetu prerađivača uvoznika.

5. Peti tužbeni razlog odnosi se na povredu legitimnih očekivanja, s obzirom na to da su tužitelji legitimno očekivali da će Komisija upotrijebiti sredstva dostupna u Uredbi 1234/2007 kako bi ponovno uspostavila isporuku sirovog šećera od šećerne trske za prerađivanje. Tužitelji su također legitimno očekivali da će Komisija sačuvati ravnotežu između prerađivača uvoznika i domaćih proizvođača šećera.
6. Šesti tužbeni razlog odnosi se na povredu načela primjene dužne pažnje i dobrog upravljanja, s obzirom na to da je upravljajući tržištem šećera Komisija u više navrata počinila temeljne pogreške i postupala proturječno, što u najboljem slučaju ukazuje na manjak razumijevanja osnovnih tržišnih mehanizama. Na primjer, njena bilanca — koja predstavlja jedno od glavnih sredstava za sadržaj i trenutak tržišne intervencije — bila je očito netočna i utemeljena na pogrešnoj metodologiji. Nadalje, mjere koje je Komisija poduzela bile su očito neodgovarajuće s obzirom na manjak ponude.
7. Sedmi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 39. UFEU-a, s obzirom na to da Komisija nije ostvarila dva cilja utvrđena u toj odredbi Ugovora.
8. Osmi tužbeni razlog odnosi se na povredu Uredbe Komisije 1006/2011⁽¹⁰⁾. Pristojbe koje se primjenjuju na bijeli šećer tek su neznatno veće od onih koje se primjenjuju na sirovi šećer i razlika iznosi samo 20 eura po toni. Ovo je bitno drugačije od razlike od 80 eura između normalne uvozne pristojbe za prerađeni šećer (419 eura) i uvozne pristojbe za sirovi šećer za prerađivanje (339 eura), određene Uredbom Komisije 1006/2011.

Dodatno, tužitelji u prilog svom zahtjevu za naknadu štetu navode da je Komisija svojom pasivnošću i neprikladnim djelovanjem značajno i očito prekoračila svoju diskrecijsku ovlast koja joj je povjerena Uredbom 1234/2007. Nadalje, propuštanje Komisije da donese odgovarajuće mjere predstavlja očitu povredu pravnog pravila „čija je namjena dodjeljivanje prava pojedincima“. Komisija je povrijedila opća načela EU-a, posebice načelo pravne sigurnosti, nediskriminacije, proporcionalnosti, legitimnih očekivanja i primjene dužne pažnje te dobrog upravljanja.

- (1) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 505/2013 od 31. svibnja 2013. o utvrđivanju dodatnih izvanrednih mjera u pogledu stavljanja šećera i izoglukoze izvan kvote na tržište Unije uz sniženu pristojbu za prekoračene količine tijekom tržišne godine 2012./2013. (SL 2013 L 147, str. 3.) (nesl. prij.).
- (2) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 629/2013 od 28. lipnja 2013. o utvrđivanju dodatnih izvanrednih mjera u pogledu stavljanja šećera i izoglukoze izvan kvote na tržište Unije uz sniženu pristojbu za prekoračene količine tijekom tržišne godine 2012./2013. (SL 2013 L 179, str. 55.) (nesl. prij.).
- (3) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 574/2013 od 19. lipnja 2013. o utvrđivanju koeficijenta dodjele za raspoložive količine šećera izvan kvote za prodaju na tržištu Unije uz sniženu pristojbu za prekoračene količine tijekom tržišne godine 2012./2013. (SL 2013 L 168, str. 29.) (nesl. prij.).
- (4) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 677/2013 od 16. srpnja o utvrđivanju koeficijenta dodjele, odbijanju dodatnih zahtjeva i zaključivanju razdoblja za podnošenje zahtjeva za raspoložive količine šećera izvan kvote za prodaju na tržištu Unije uz sniženu pristojbu za prekoračene količine tijekom tržišne godine 2012./2013. (SL 2013 L 194, str. 5.).

- (5) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 460/2013 od 16. svibnja 2013. o utvrđivanju najmanje carinske pristojbe kao odgovor na treći djelomični poziv na dostavu ponuda u okviru postupka nabave otvorenog Provedbenom uredbom (EU) br. 36/2013 (SL 2013 L 133, str. 20.) (nesl. prij.).
- (6) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 542/2013 od 13. lipnja 2013. o utvrđivanju najmanje carinske pristojbe za šećer kao odgovor na četvrti djelomični poziv na dostavu ponuda u okviru postupka nabave otvorenog Provedbenom uredbom (EU) br. 36/2013 (SL 2013 L 162, str. 7.) (nesl. prij.).
- (7) Provedbena uredba Komisije (EU) br. 36/2013 od 18. siječnja 2013. o otvaranju trajnog poziva na dostavu ponuda za tržišnu godinu 2012./2013. za uvoz šećera oznake KN 1701 14 10 i 1701 99 10 po sniženoj carinskoj pristojbi (SL 2013 L 16, str. 7.) (nesl. prij.).
- (8) Uredba Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (SL 2007 L 299, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 9., str. 61.).
- (9) Uredba Vijeća (EZ) br. 318/2006 od 20. veljače 2006. o zajedničkoj organizaciji tržišta u sektoru šećera (SL 2006 L 58, str. 1.) (nesl. prij.).
- (10) Uredba Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 2011 L 282, str. 1.) (nesl. prij.).

Tužba podnesena 9. kolovoza 2013. — Chin Haur Indonesia protiv Vijeća

(Predmet T-412/13)

(2013/C 274/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Chin Haur Indonesia, PT (Tangerang, Indonezija)
(zastupnici: T. Müller-Ibold i F.-C. Laprévotte, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi stavke 1. i 3. članka 1. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 501/2013⁽¹⁾ u dijelu u kojem se antidampinška pristojba proširuje na tužitelja i odbija tužiteljev zahtjev za izuzeće;
- naloži Vijeću snošenje sudskih i drugih troškova tužitelja nastalih u vezi s ovim predmetom; i
- poduzme sve druge mjere koje Opći sud smatra primjerenima.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na činjenicu da Komisija i Vijeće nisu dokazali izbjegavanje mjera u odnosu na uvoz iz Indonezije i time počinili očitu pogrešku u ocjeni, s obzirom na to da je: